

Wennen

Zoals je maar moeilijk
kunt wennen aan die leesbril
die je wel met passie kocht,
maar vaak vergeet of ergens zoeken moet,
wel bij je hebt, maar niet opzet,
toch bovenhaalt en openklapt,
even weifelend nog naast je legt,
uiteindelijk op je neus schikt,
recht zet (terwijl je zelf scheef zit)
en denkt 'wat zie ik nu scherp',

zo ongeveer heb ik
aan de liefde moeten wennen.

Kijken

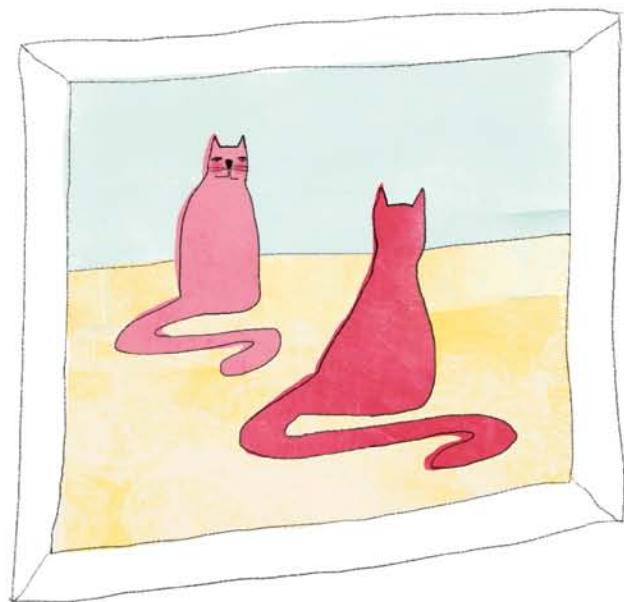
Ik keek
en ik zag je.
Ik keek goed
en ik zag je graag.
En nu ik nóg wat beter kijk,
zie ik je het liefst!

Zwieren

We zwieren en zwaaien
onze liefde in het rond
(en elkaar),
grijpen en graaien,
omheen en om handen,
worden dronken
van het draaien
(en elkaar).

En aan het eind
vragen we steeds weer:
Wil jij ook nog een keer?

Vroeg

Je moet vroeg aan de dag beginnen!
zei je opgewekt en gaf mij een por.
We lagen nog in bed.
En aan de liefde? mompelde ik.
Ook, zei je.
Dan ben ik voor! zei ik.

En we begonnen aan de dag.
En aan de liefde.
En o, wat hadden we al meteen
onze handen vol.

Sterren

Zomernacht,
ik was onder de sterren
en onder die sterren
ook nog eens onder jou.

En de cicaden zongen.
En wij zongen.

En aan het eind kroop ik
onder jou vandaan
en zonder licht te maken
gingen we slapen.

Komma

Je vleide en schreef je
als een kleine komma
in mijn schoot,
waardoor ook ik
een komma werd.

Jij en ik,
samen één grote komma,
een sensuele pauze
in de volzin van de dag.

Zingen

Ik zing je graag, zei ik,
aan het eind van de avond,
de zon net onder.

Zingen? vroeg je.
Ja, zei ik,
met veel o's en do's en a's en la's.
Ik begin andante, andante amoroso.
En dolce intimo.

Daarna haal ik diep adem
en zing ik liberamente,
ma non troppo, magico, magnifico.

En terwijl ik zing,
dirigeer ik met mijn handen,
mano destra, mano sinistra,
pianissimo, poetico pizzicato.

Tot je smelt, slentando,
en ik eindig con passione,
accelerando, allegro con fuoco,
vivo, vivace!

